

Meliorisz Béla

NÉZZÜK CSAK TOVÁBB

végre otthonosan kényelmes a szobám, nem horkol és nem piszkálja mellettem az orrát senki, a park is kedvemre való a hajladozó kertészlányokkal, csak paola nővér nem tetszik, mert leleselkedik utánam, megjegyzéseket tesz, futólag ugyan, de minden adódó alkalommal az orrom alá dörögli, hogy sokba kerülök a családomnak, becsüljem meg magam, ám pietro lamborini doktor szerint, akinek közbenjárására mégiscsak visszakaptam az olvasószemüvegem, elképzelhetetlen nyugodt körülmények nélkül a sofia benetti tanárnővel kapcsolatos (túlzás nélkül állíthatom) felbecsülhetetlen értékű és tekintélyes iratanyag rendezése, mert hogy a feltételezéseim szerinti összefüggéseket megtaláljam, újra át kell tekintenem még a jelentéktelennek tűnő feljegyzéseket is, mint ezt itt, melyben az áll, hogy szerda délutánonként, mikor végez a várakozás regénye címmel meghirdetett, s különös érdeklődéssel kísért előadássorozatának két és fél órányira nyúló fejezetével, rendszerint már nem liftez föl tetőtéri szobájába, s nem is a bölcsészeti fakultás főépülete, hanem néhány elszánt diák kíséretében a botanikus kert felé kerülve sétál hazafelé, a via leopardin beugrik umberto morticelli antikváriumába, s bár magam nem sokat értek az irodalomhoz, úgy látom, az öregúr igyekszik mindig valami csemegevel a kedvében járni, paolo domenichettinél megveszi a szokásos halszeleteket, s ebben szegény anyámra emlékeztet, panírozott halszeletet veszel, fiam, beledobod a forró olajba, s máris lesz egy kis meleg a gyomrodban, időnként a meghívók és a szaklapok szerkesztőségéből érkező küldemények mellett álmoktól lázas, és most elnézést a közvetlenségért, de a doktortól tudom, sofia utólagos vagy inkább hivatalosnak tekinthető, és így elfogultság nélküli értékelése szerint meglepően szép levelek találhatók a postaládájában, melyeket pietro lamborini doktor nevében, s kezdetben a tudta nélkül írok valóban elmélyült gondossággal, de helytelen az igeidő használat, mert jó ideje nem érek rá álmodozni, lassan már egy dörzsölt vizsgálóbíró is megszégyenítő iratanyag birtokosa lettem, a filmekből tanult és türelemmel folytatott megfigyelések nyomán keletkezett feljegyzéseim rendezése végképp halaszthatatlan, nem hagyatkozhatom csupán a megérezéseimre, bár az iménti, az lt 806-os számú lap tanúsága szerint (mert jelekkel is elláttam papírjaimat) egyelőre nem találtam semmi különösét sofia benetti viselkedésében, de nézzük csak tovább, nem akarok csalódást okozni a kedves lamborini doktornak